

som der havde været Grund til at give os, om, hvorledes Ministeren mente, at Forslaget vilde virke overfor Publikum. Ministeren vovede ikke at sige os, om 5-Øres Cigaren blev mindre beskattet end 10-Øres Cigaren, og jeg antager heller ikke, det er muligt for Ministeren at udtale sig i den Retning. Thi Forholdet vil, som jeg har sagt, og som enhver Fagmand vil erkende, blive, at der ikke bliver nogen Forskel for de almindelige Sorters Pris, men at den Beskatning, som gennemføres ved Lovforslaget, vil komme til at ramme lige føleligt paa de billige som paa de dyre.

Ministeren sagde i Gaar, at det var rimeligt at forøge Tolden paa Tobak, saaledes at den største Byrde kom paa de velhavendes Punge. Men det bliver, som sagt, ikke Tilfældet med den Fordyrelse af Raatobakstolden, som Ministeren foreslaar, thi, som jeg allerede en Gang har sagt, det er navnlig paa de dyre Dækstobakker, at der vil komme en stærkt forøget Told. Disse Dækstobakker, som kunne være til ganske samme Pris, bruges til meget forskellige Slags Cigarer. De faa den samme Told, hvad enten de skulle bruges til en 25-Kroners eller en 45-Kroners Cigar. Som Følge deraf maa man nødvendigvis lægge hele denne Toldforøgelse som en Gennemsnitsfordyrelse paa samtlige Cigarer. Det maa derfor blive en Kendsgerning, at alle Cigarer og al Skraatobak fordyres ved det Forslag, som Ministeren og Flertallet ere fremkomne med.

Der foregaar en Fordobling af Tobakstolden, og denne Fordobling rummer i sig en betydelig Fare for Industriens Arbejdere og Forbrugere, thi denne Fordobling af Tolden vil blive paalagt Forbrugerne og vil derved hemme og indskrænke Salget og Virksomheden her i Landet, gøre Arbejderne — i hvert Fald i stort Tal — overflødige, og i øvrigt vil hele det System, som Ministeren foreslaar indført, forrykke Industriens Forhold ganske betydeligt og skabe Tilstande, som i alt Fald foreløbig, indtil de i Industrien interesserede finde andet Erhverv, ville blive i høj Grad uheldige.

Om den Indskrænkning af Toldstedernes Antal, som er foreslaaet, udtalte den højtærede Minister sig i Gaar og sagde om de 7 Toldsteder, at det medfører nogle Ulemper, men at disse ikke vilde være større, end at de kunde taales. Det er naturligvis saadant noget, man godt kan sige: Jeg tror ikke, der vil blive Ulemper for de Folk, der ere interesserede i det.

Men Faktum er, at der er Cigar- og Tobaksfabrikanter i 30—40 Byer her i Landet, og saaa er det en Selvfølge, at naar der kun er 7 Steder, hvor man kan fortolde sin Tobak, vil det medføre Ulemper for en meget stor Del af Industrien.

Om den vigtige Side af Sagen, om Eksporten, udtalte den højtærede Minister sig heller ikke saaledes, som man kunde ønske og vente, idet vi ikke fik Oplysning om de Regler for Toldgodtgørelse, som skulle indføres. Den højtærede Minister sagde, at de Firmaer, som havde en saadan Eksporthandel, maatte være villige til at finde sig i nogle Ulemper af Samfundshensyn. Det er naturligvis godt nok at sige til de Folk, der nu have grundlagt en saadan Bedrift og arbejdet den op til at betyde noget med Hensyn til Eksport: Nu have I ganske vist været meget skikkelige Medborgere i nogle Aar og have lavet jer en Fabriksvirksomhed, baseret i høj Grad paa Eksport, men nu kunne vi ikke have jer længere paa samme Maade som hidtil, nu maa I af Samfundshensyn tage de Ulemper, som følge med, at I nedlægge jeres Fabrikker. Men er det ikke muligt at tage de Samfundshensyn, som den højtærede Minister vil tage, paa anden Maade end ved at bevirke saa store Indskrænkninger overfor en Industri, som har vist sig levedygtig, og som endog har kunnet skaffe sig en Eksporthandel med Cigarer? Vi fik intet Svar paa, hvorledes disse Bedrifter skulde fortsætte deres Virksomhed, og ikke noget Svar paa, hvad den højtærede Minister mener med, at de maatte henlægge deres Virksomhed til Frihavnen med videre. Jeg spørger vedblivende om, hvad dette „med videre“ betyder, og spørger om, hvor de skulle flytte hen, som ikke ville ind i Frihavnen, om de skulle være nødte til at gaa til Sverige med Cigarfabrikationen og til Tyskland med Skraatobaksfabrikationen. Et „med videre“ siger ingenting; vil den højtærede Minister ikke sige os, om han virkelig finder det passende at henvise Industrien til Udlandet med de Bedrifter, der have vist sig levedygtige til at udfolde Eksportvirksomhed?

Den højtærede Minister mener, at vi ikke skulle lade os skræmme af Andragender. Jeg vil dertil sige, at naar det er saaledes, som det har vist sig at være Tilfældet med denne Del af Toldlovforslaget, at man ikke har haft tilstrækkelig Tid til at undersøge det og skaffe sig Oplysninger om det, man agter at lovgive om, naar der ikke har været Tid til at konfe-